

Centre d'Art Maristany
Centre Grau-Garriga d'Art
Tèxtil Contemporani

LES LLEIXES **2019 | 2020**

4 - 5 LES LLEIXES

6 - 13 ALUMNES DE 6È DE L'ESCOLA AVENÇ
Enjoia't. Peces per canviar el món

14 - 21 MARIANO MARTÍNEZ
El color de la ira i la revolta

22 - 29 SVANTJE BUSSHOFF
Estructures i no res

30 - 37 NÚRIA LLADÓ
Rostres

38 - 45 MARIADELA ARAUJO
Variacions

46 - 53 A CURA DE MARC BADIA I GENÍS DE DIEGO
Crònica d'un confiament

La convocatòria de LES LLEIXES del Centre d'Art Maristany i del Centre Grau-Garriga d'Art Tèxtil Contemporani vol esdevenir un espai expositiu per a la mostra pública d'un treball d'artista o col·lectiu que busqui mostrar un projecte inèdit o que es troba en vies de creació, afí a l'àmbit de les arts visuals contemporànies (Centre d'Art Maristany) o a les arts tèxtils contemporànies (Centre Grau-Garriga d'Art Tèxtil Contemporani). Aquesta és una convocatòria que busca ser un espai de provatures pel què fa a una primera mostra pública de projecte.

Els projectes recollits en aquesta publicació s'han pogut veure a l'Espai Les Lleixes del Centre d'Art Maristany i a la Sala Eixida del Centre Grau-Garriga d'Art Tèxtil Contemporani, al llarg de sis setmanes de durada.

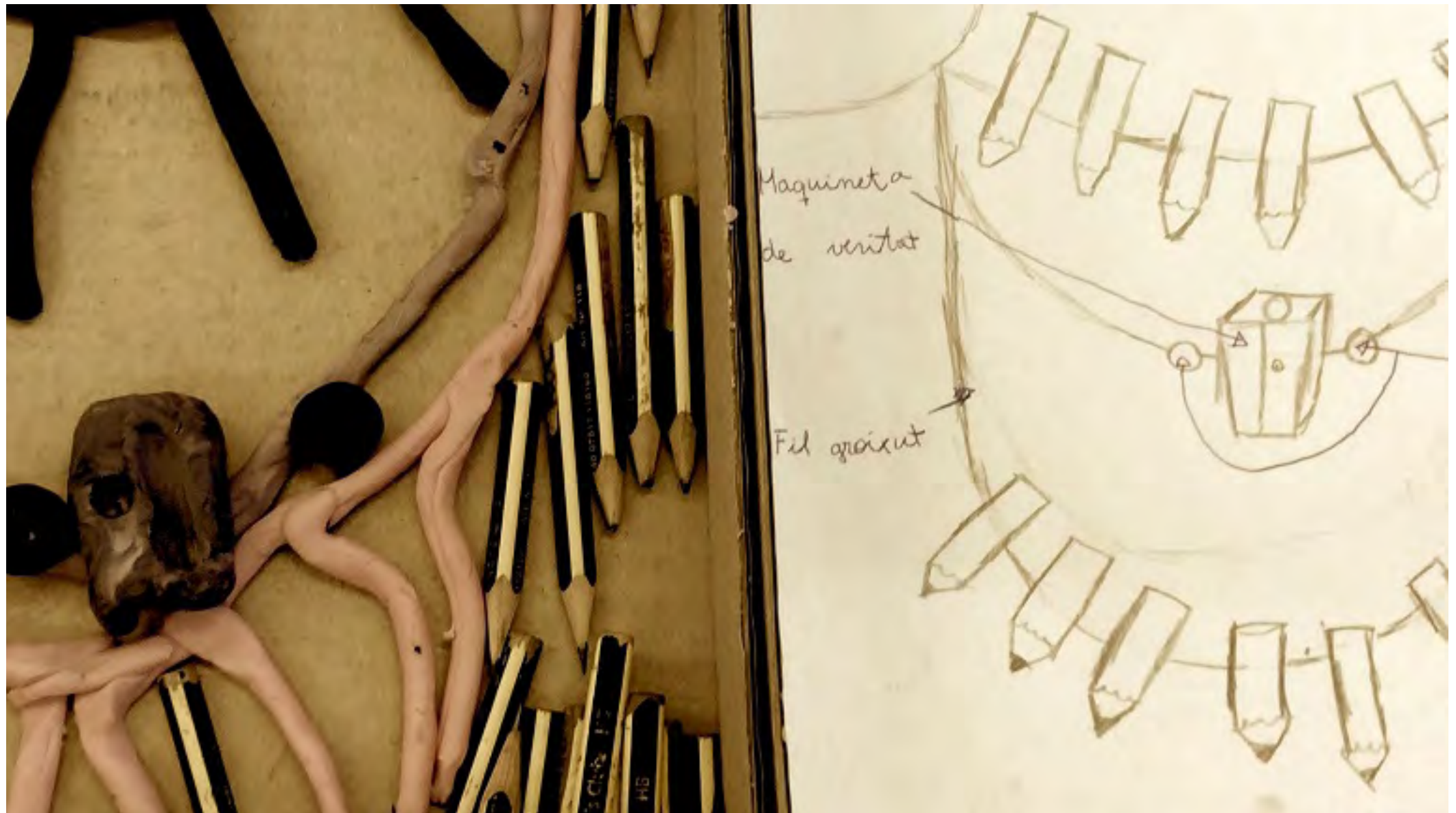
***Enjoia't. Peces per
canviar el món,***
Alumnes de 6è de l'escola Avenç

Del 5 al 27 d'abril de 2019
Centre d'Art Maristany

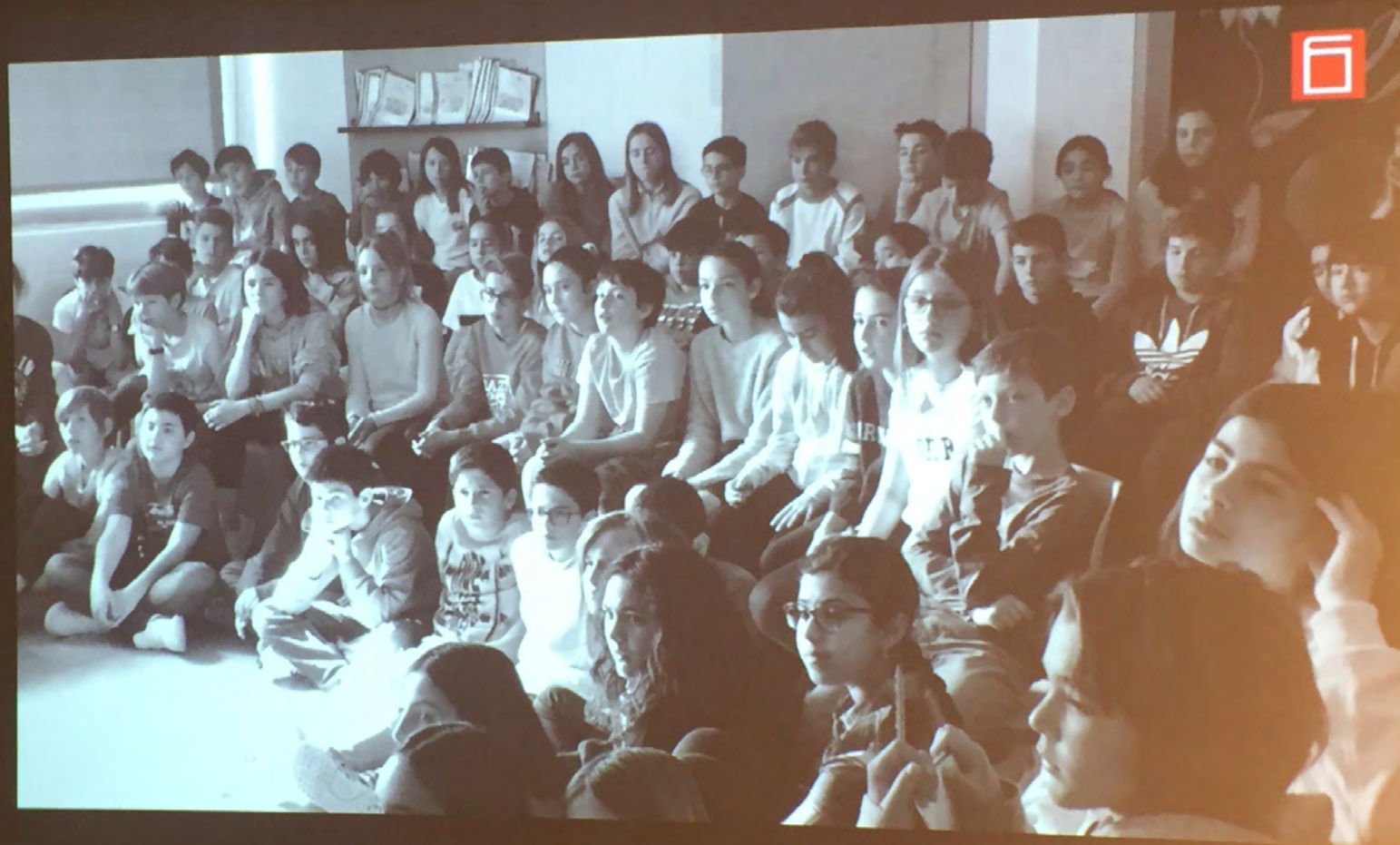
És una col·lecció de 15 joies contemporànies ideades i desenvolupades per les alumnes i els alumnes de 6è d'Educació Primària de l'escola Avenç.

Cada una d'aquestes peces proposa una reflexió al voltant d'un dels 17 Objectius de Desenvolupament Sostenible proposats per Nacions Unides, i que marquen el camí a seguir per apropar-nos a un futur millor.

La reflexió i compromís de l'alumnat es materialitza en una exposició organitzada fins a l'últim detall per ells i elles mateixos, on es mostren unes peces artístiques que combinen processos de treball tradicionals i tecnològics, desenvolupades des del treball cooperatiu i amb una clara voluntat de diàleg col·lectiu.

enJOIA't
amb nosaltres

***El color de la ira
i la revolta,***
de Mariano Martínez

De l'11 de desembre de 2019 al 18 de gener del 2020
Centre d'Art Maristany

El color de la ira i la revolta, de Mariano Martínez

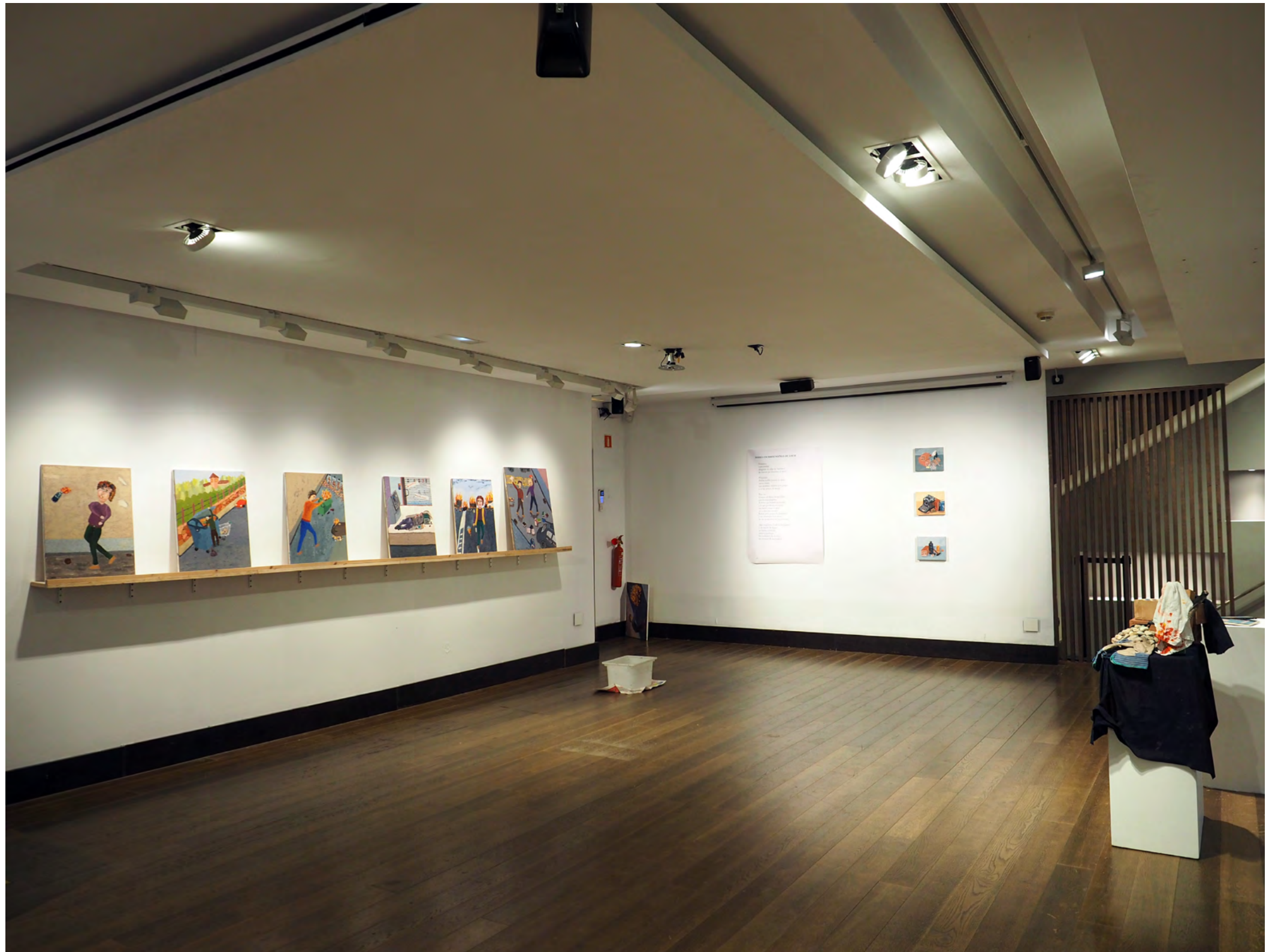
Este proyecto, "El color de l'ira i la revolta", es el resultado de la búsqueda de un lenguaje propio para expresar mi actitud y posicionamiento ante el mundo. Y esa actitud, en los tiempos que corren, no puede ser otra que la denuncia y el grito de resistencia. En el momento que nos encontramos, la indiferencia o el mirar para otro lado son lujos inaceptables.

El mensaje que intenta transmitir mi pintura, es el mismo que inspira el poemario "Voces de revuelta" (de. Descontrol, Barcelona 2017). Son dos lenguajes, poesía y pintura, pero comparten el contenido de su mensaje, son como dos raíles de una vía, partes inseparables de un solo camino. Es la eterna defensa de los valores universales, de justicia social, la igualdad..., cada vez más cercenados.

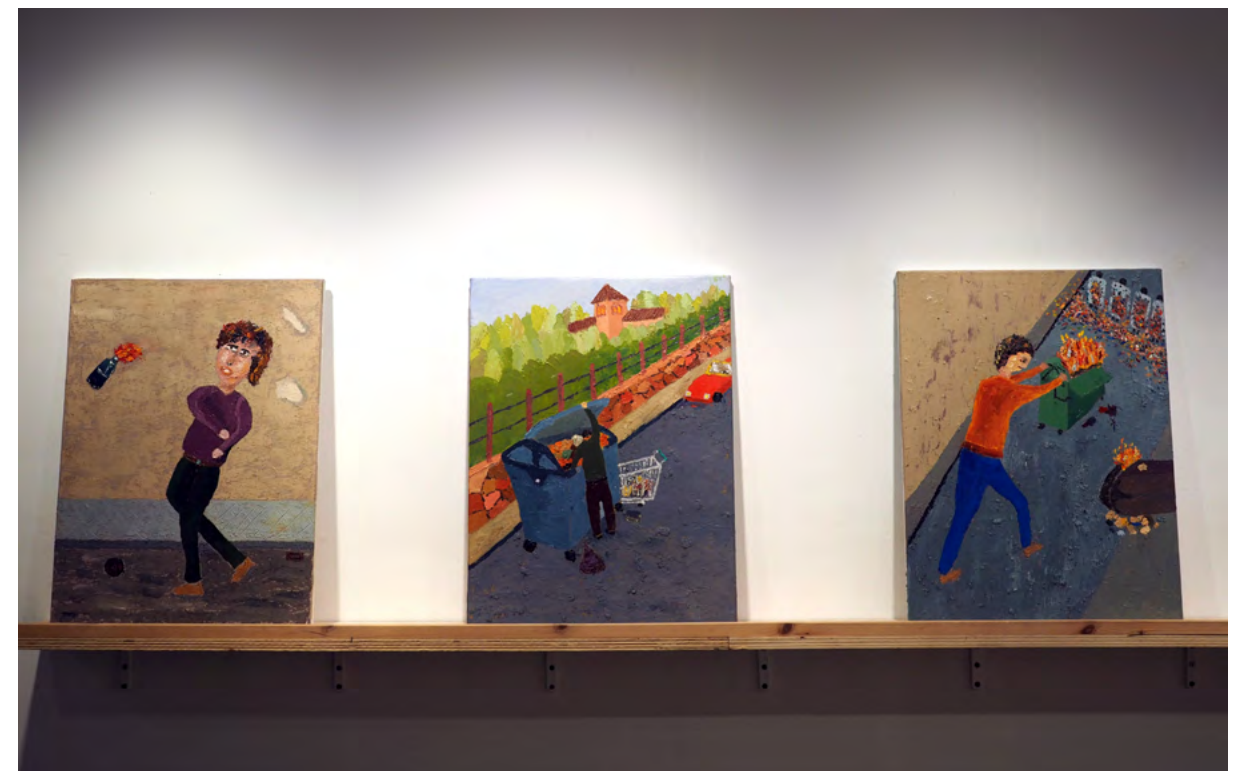
Aquí la paleta y el color han sustituido a la palabra, pero el grito contra la indiferencia; contra la perversión del lenguaje, que nos deja desarmados y nos culpabiliza por ser pobres, por aspirar a un mundo más justo, por resistirnos a ser despojados de derechos básicos. Es la denuncia de una sociedad que culpabiliza con estridencia al alborotador que quema un contenedor y es benevolente con las amenazas, disfrazadas de análisis científicos, que lanzan los voceros del amo para que nos conformemos con el papel que nos ha tocado en el reparto; o nos dicen, desde elevados púlpitos, que el hambre y la miseria son daños colaterales de la reestructuración económica. Porque vivimos una sociedad que la credibilidad del mensaje está ligada al aspecto, posición social..., y no al contenido. ¿Se puede ser indiferente en un mundo convulso en el que los poderosos imponen sus reglas?

Poesía y pintura se unen en un solo grito contra la conciencia adormecida, es una pedrada en la charca de la calma y el consenso. E intenta ser un canto de esperanza.

Mariano Martínez

El color de la ira i la revolta, de Mariano Martínez

El color de la ira i la revolta, de Mariano Martínez

Estructures i no res, d'Svantje Busshoff

De l'11 de febrer al 07 de març de 2020
Centre d'Art Maristany

Per entendre el món, els humans creen estructures. Estructures espacials, socials, gramaticals o causals encaixen el gran caos universal, el configuren en sistemes manejables, i donen regles i sentit a la coexistència.

Què passa, però, amb les coses? En una estructura, no se les pot veure en si mateixes, sempre estan sotmeses a la totalitat del sistema del que formen part. Només quan s'aïllen, quan els detalls floten en un espai buit, a vegades sembla possible un bri de la seva essència. Aquest espai buit s'aconsegueix descomposant l'estructura, i així alliberant els detalls.

D'això tracta aquest projecte experimental: alliberar les formes amagades dins de l'estructura d'unes blondes. L'estratègia de descompondre compte amb l'ajuda d'un agent corrosiu-creatiu, que, tot controlat, destrueix pas a pas la imatge inicial per fer veure una altra realitat..

“Aquest treball de gravat s’ha de veure dins del context de l’obra pictòrica que porto anys desenvolupant sobre roba de llar estampada. Amb fines capes de pintura cobreixo detalls de l’estampat amb la finalitat de realçar els petits detalls que passen desapercebuts dins de l’estructura gràfica.

La tècnica de gravat a planxa perduda, em permet conservar l’estat de cada pas de destrucció de l’estructura, així el procés mateix queda visible; mentre les pintures, en canvi, només mostren l’estat final.

El que m’impulsa és l’obsessió per crear un buit en el qual els detalls tinguin visibilitat i puguin lluir la seva tendra bellesa en llibertat.”

Svantje Busshoff, gener 2020

svantjebusshoff.net

Rostres, de Núria Lladó

Del 26 de maig al 27 de juny de 2020
Centre d'Art Maristany

Hi ha moltes formes de veure un rostre. Tantes com persones el miren. Els aspectes que es perceben de cada rostre varien segons allò que crida l'atenció a cada observador.

Reconeixem a les persones pel seu rostre. Podem dir qui és qui, només veient aquesta part de cos; però la expressió del rostre també ens indica el tarannà de la persona, les seves emocions, les seves vivències i les seves situacions personals. L'estat d'ànim.

El rostre és un aparador damunt del qual cada persona tria la manera de mostrar-se als altres. També és la part del cos a partir de la qual l'altre aboca la primera impressió sobre la persona.

És, en definitiva, la part més calidoscòpica de la persona, la que canvia i aglutina més registres, la que té més maneres de mostrar-se i ser percebuda segons concepcions, subjectivitats, sensibilitats i gustos de l'observador. Per tant, el rostre és bonic o lleig depenent d'una percepció personal de l'observador.

L'exposició "Rostres" aglutina un compendi de fesomies captades per l'artista Nuria Lladó.

Rostres, de Núria Lladó

Núria Lladó va estudiar a la Llotja i a la Escola Massana, especialitzant-se en la vessant publicitària, camp que l'acompanyarà en la seva carrera professional. Amplia els seus coneixements artístics amb cursos de dibuix al natural (Centre d'Art Maristany 2016 a l'actualitat), aquarel·la (Centre d'Art Maristany 2017-2018).

Actualment està seguint les classes del curs Del dibuix a la pintura que imparteix en el mateix Centre d'Art Maristany l'artista i docent Marc Badia.

Variacions,

de Mariadela Araujo

Del 8 de setembre al 18 d'octubre de 2020
Centre Grau-Garriga d'Art Tèxtil Contemporani

"Variacions" exposa una visió tèxtil, entrellaçada i sobreposada, que pertany a la investigació sobre la teoria del color i de com es relaciona amb l'espectador. A través d'instal·lacions tèxtils, l'artista presenta els seus experiments i investigacions i planteja la seva visió de com el color afecta diàriament les nostres vides.

L'exposició aplega treballs que combinen colors, materials, textures, transparències i composicions basant-se en una sèrie de capes que transformen l'espai i embolcallen l'espectador. La proposta plàstica resultant permet al visitant l'encontre amb diversitat de variacions que afecten l'experiència.

Crònica d'un confinament,

a cura de Marc Badia i Genís de Diego

Amb Francesc Baldrich, Joan Vilardebò, Luis Romero, Maria Jose Blaya, Maria Pijoan, Montse Pellicer, Marisa Espin, Teresa Freixinet, Joaquim Casas, Mariano Martinez i l'alumnat del Cicle d'Il·lustració de la Llotja.

Del 12 de desembre de 2020 al 5 de gener de 2021
Centre d'Art Maristany

«En el mejor de los casos la vida cotidiana, como el arte, es revolucionaria. En el peor de los casos, una cárcel. En el peor de los casos la reflexión, como la crítica, es reaccionaria. En el mejor de los casos crea planes para escapar.» (Willis, 1977: 293).

El projecte "Crònica d'un confinament" és una posada en comú dels treballs realitzats pels alumnes del Cicle d'il·lustració de la Llotja i els participants al Taller de pintura del Centre d'Art Maristany en el context del confinament. Aquests treballs mostren una visió subjectiva de la vida quotidiana durant l'estat d'alarma, els pensaments de l'alumnat, les persones amb les quals conviuen, on conviuen, què veuen des de la finestra i quins son els seus somnis.

A través de la singularitat de cada treball, es construeix una visió comú que parteix de la vida quotidiana dels participants com a centre del procés d'aprenentatge. Davant un imponderable històric, sembla que la tendència és la d'assumir una sola narrativa dels esdeveniments, aquella que es construeix des del les classes dominants i es difon a través dels mitjans de comunicació. No obstant, la vida quotidiana del dissident és rellevant per la seva subjectivitat, i tan sols des d'aquesta subjectivitat es pot articular allò comú.

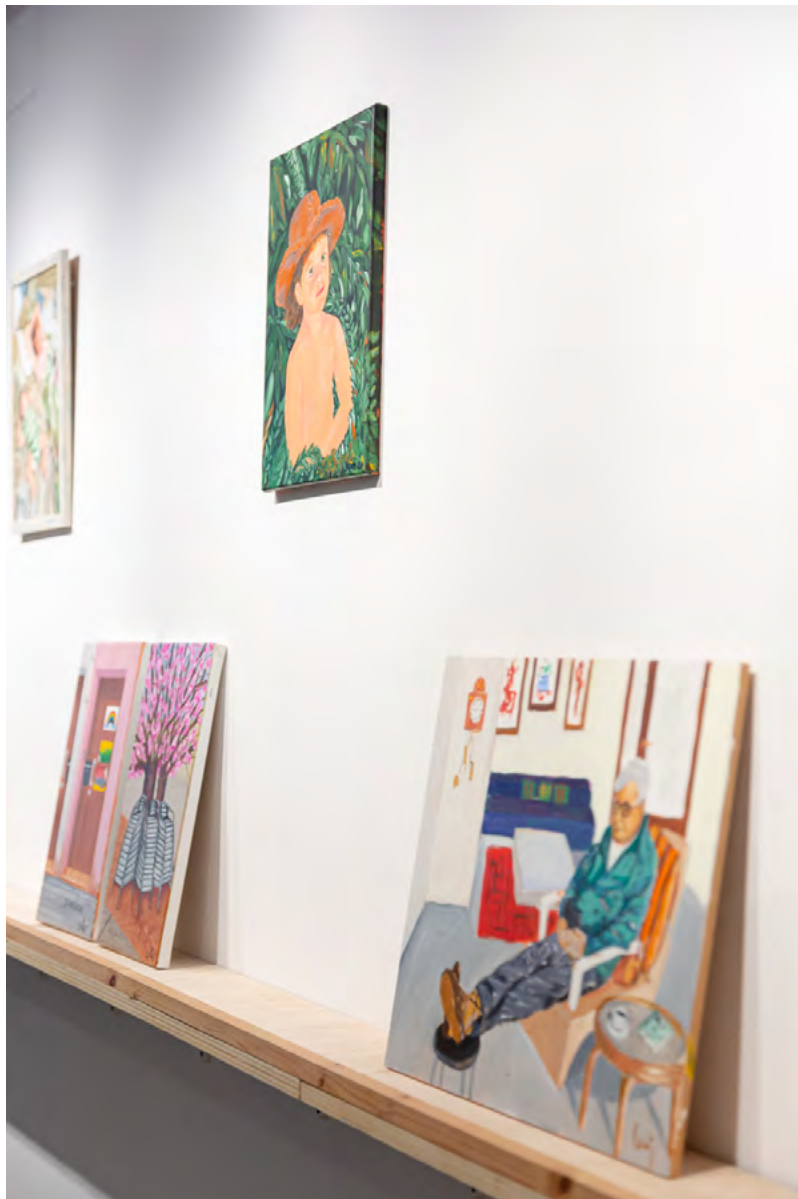
Si entenem la pedagogia des del punt de vista de la possibilitat de canvi, entenem que la transformació passa per portar més enllà de l'aula/taller el procés d'aprenentatge. Aquesta proposta expositiva serveix com a catalitzador per dinamitzar les relacions entre dos col·lectius que habitualment no interactuen, l'alumnat de La Llotja i els participants del taller de pintura del Centre d'Art Maristany. Es tracta de treure a l'alumnat de l'aula i oferir-los la possibilitat d'un espai diferent en el que interactuar un amb l'altre. Fruit d'aquesta interacció es construeix, tan de forma material com simbòlica, una visió comú davant un moment històric.

La importància de la proposta rau en mostrar el moment històric que ho envolta tot i en com l'alumnat ho ha experimentat. Els dibuixos realitzats pels alumnes que es mostren en aquesta exposició tenen un valor històric i cultural. Aporten una narrativa diferent a aquella narrativa institucional i son capaços de produir un procés dialèctic des del que construir noves realitats.

Marc Badia

Crònica d'un confinament, a cura de Marc Badia i Genís de Diego

Amb el suport

Organitza

